

Sygn. akt IV K 584/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Piotr Śmieszek

przy udziale Prokuratora PR: Ewy Krupki-Ćwiek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015 roku, 7 maja 2015 roku, 11 czerwca 2015 roku, 15 września 2015 roku, 10 listopada 2015 roku, 10 grudnia 2015 roku, 3 marca 2016 roku i 23 marca 2016 roku

sprawy

K. J. (1) (J.) syna H. i K. z d. O., urodzonego dnia (...) w S.

oskarżonego o to, że :

w nocy 29/30 sierpnia 2010r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, po uprzednim wylamaniu korka wlewu zbiornika paliwowego ciągnika siodłowego marki R. o nr rej. (...), dokonał kradzieży mienia w postaci oleju napędowego w ilości 115 litrów o wartości 464 zł, czym działał na szkodę firmy (...) z/s w S., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia kary co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego V Wydziału Karnego w S. z dnia 21.10.2004r. (...) za przestępstwo z art. 13 § 1kk w zw. z art. 279 § 1kk w zw. z art. 64 § 1kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego V Wydziału Karnego w S. z dnia 17.05.2005r. (...) mocą którego wymierzono mu karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 27.01.2001r. do 27.01.2001r., od 01.08.2001r. do 07.11.2001r. i od 16.05.2003r. do 09.08.2008r.

tj. o czyn z art. 279 § 1kk w zw. z art. 64 § 2kk

I. uznaje oskarżonego K. J. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że ustala, iż dokonał kradzieży z włamaniem 58 litrów paliwa o wartości 234,02zł na szkodę Pegaz II E. K. i za to na podstawie art.279§1kk w zw. z art.64§2kk wymierza mu karę roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej kary zalicza okres zatrzymania od 20 kwietnia 2012r. od godz. 16:55 do dnia 21 kwietnia 2012r.;

III. na podstawie art.627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym kwotę 300 (trzystu) złotych tytułem opłaty;

IV. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. kwotę 1402 złotych w tym VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt IV K 584/12

UZASADNIENIE

Samochód F. (...) o numerze (...) został przez poprzedniego właściciela sprzedany w dniu 15 lutego 2010 roku. Jako kupujący figurował M. C., który nie był faktycznym nabywcą. Za podpisanie umowy dostał 50 złotych. Faktycznym nabywcą był K. J. (1), który następnie podpisał w dniu 12 lipca 2010 roku kolejną umowę z M. C., by samochód figurował już na jego nazwisko, gdyż było mu to potrzebne ze względu na ubezpieczenie.

Dowód: zeznania B. G. (1) k.22

umowa k.23

częściowo zeznania M. C. k.26

zeznania B. G. (2) k.39

umowa k.52

W nocy z 29 na 30 sierpnia 2010 roku K. J. (1) z nieustalonym mężczyzną udał się samochodem F. (...) o numerze (...) na parking przy ul. (...) w S. w celu kradzieży paliwa. W samochodzie mężczyźni przywieźli beczki na paliwo i pompkę. Na miejscu wyłamali korek wlewu zbiornika paliwowego ciągnika siodłowego marki R. o nr rej. (...) i dokonali z niego kradzieży paliwa w postaci oleju napędowego w ilości 58 litrów i wartości 234,02zł, które przepompowali do jednej z beczek. Po napełnieniu pojemnika schowali go do bagażnika i wsiedli do F..

W tym czasie A. S., kierowca innego pojazdu, który spał w nim przed wyjazdem w trasę, obudził się i zobaczył obu mężczyzn w samochodzie stojącym obok ciągnika siodłowego. Stwierdził, że prawdopodobnie tym samym pojazdem, w którym siedzieli mężczyźni przy R., kilka dni wcześniej również dokonano kradzieży paliwa. Dlatego zablokował swoim pojazdem F. (...), uniemożliwiając mężczyznom wyjazd z parkingu. Mężczyźni zamknęli więc samochód i oddalili się z parkingu.

Dowód zeznania A. S. k.2-3

portret pamięciowy k.14

częściowo zeznania E. K. k.4-5,393-394

protokół oględzin samochodu R. (...) i F. (...) k.6

notatka pooględzinowa k.7

protokół oględzin samochodu F. (...) k.49-51

pokwitowanie odbioru ropy k.64\

W trakcie postępowania przygotowawczego K. J. (2) został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy rozpoznali u niego osobowość nieprawidłową i uzależnienie mieszane w wywiadzie. W trakcie popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Może brać udział w postępowaniu, jak i odbywać karę pozbawienia wolności.

Dowód: opinia psychiatryczna k.210-212

Oskarżony K. J. (1) urodził się (...) w S., gdzie nadal mieszka. Jest kawalerem, ma jedno dziecko na utrzymaniu. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym, przed osadzeniem pracował w zawodzie. Był wielokrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego V Wydziału Karnego w S. z dnia 21.10.2004r. (...)za przestępstwo z art. 13 § 1kk w zw. z art. 279 § 1kk w zw. z art. 64 § 1kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego V Wydziału Karnego w S. z dnia 17.05.2005r. (...)mocą którego wymierzono mu karę łączną 5 lat

i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 27.01.2001r. do 27.01.2001r., od 01.08.2001r. do 07.11.2001r. i od 16.05.2003r. do 09.08.2008r..

- dane personalne k.357

- karta karna k.232-233-, 355-356

-wyroki z obliczeniami kar k.13, 140, ,142-143,144-146,147,148, 224-225, 226-

227, 228, 229-230,231,258,268

Sąd zważył, co następuje:

Na rozprawie głównej oskarżony K. J. (1) nie przyznał się do osobistego udziału w kradzieży, wyjaśnił, że mężczyzna, z którym był prosił żeby postawił tam samochód i odszedł. Stwierdził, że został oszukany, bo ten mężczyzna powiedział mu, że będzie kupował ropę. Nikogo więcej przy tym nie było. Podtrzymał jednak wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się częściowo, a mianowicie do podwiezienia znajomego na miejsce kradzieży i pozostawienia go tam, przy czym oskarżony wiedział, że mężczyzna, którego podwoził ma na celu kradzież paliwa. Wyjaśnił wówczas, że odszedł z parkingu, znajdował się jednak cały czas w pobliżu, na placu ze złomem. Ponadto chciał dobrowolnie poddać się karze, które to wniosku Sąd nie uwzględnił.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do osobistego udziału w kradzieży z włamaniem, uznając, że jest to jedynie linia obrony, zmierzająca do zmniejszenia odpowiedzialności karnej w sytuacji, gdy nie był w stanie zaprzeczyć, że na miejscu kradzieży pozostał jego samochód.

O tym, że samochód stanowił jego rzeczyswistą własność świadczą bowiem zeznania B. G. (2) i B. G. (1) oraz umowa kupna sprzedaży. Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, gdyż nawet sam oskarżony w zakresie własności samochodu im nie przeczył. Częściowo – bo tylko co do relacji z postępowania przygotowawczego, kwestię, kim był rzeczywisty właściciel samochodu potwierdzają również zeznania M. C.. Sąd nie uwzględnił przy konstruowaniu stanu faktycznego zeznań M. C. złożonych przed Sądem, jako sprzecznych z pozostałym materiałem dowodowym.

Zasadniczym dowodem, na którym Sąd oparł ustalenia faktyczne, są zeznania A. S.. Świadek był na miejscu zdarzenia, widział dwóch, a nie jednego jak twierdzi oskarżony, sprawców, i dokładnie opisał ich wygląd. Nie ma przy tym żadnych podstaw do kwestionowania jego wiarygodności, zważywszy na to, że nie podał on personalnie oskarżonego jako sprawcę kradzieży, a nawet go nie zna. Sąd dostrzega, że trakcie okazań zdjęć sygnalitycznych świadek nie wskazał zdjęcia K. J. (1), jednakże zdaniem Sądu portret pamięciowy, który na podstawie jego opisu sporządzono, zawiera cechy charakterystyczne właśnie oskarżonego – kształt twarzy, nosa, a przede wszystkich niemal prostych brwi, których nie mają inni mężczyźni na okazywanych świadkowi zdjęciach. Zeznania tego właśnie świadka przeczą wersji oskarżonego, że ograniczył się do podwiezienia sprawcy. Wynika z nich jasno, że sprawców było dwóch, więc oskarżony nie oczekiwał w bliskiej odległości, w zasadzie na tym samym placu, gdzie w warunkach nocnych nie mogły nie zauważyć, choćby nie usłyszeć akcji z blokowaniem pojazdem jego pojazdu, na co się nie powołuje.

Przy ustaleniu wartości szkody Sąd częściowo wykorzystał także ze zeznania pokrzywdzonej E. K., częściowo gdyż tylko w zakresie ceny, jaką przyjęła świadek do obliczenia wartości szkody, a nie ilości paliwa. Świadek ilość paliwa ewidentnie ustaliła tylko na podstawie tego, ile powinno być w zbiorniku, a nie faktycznego pomiaru, stąd podana przez nią ilość 115 litrów. O tym, że skradziona ilość była mniejsza, świadczy bowiem zdaniem Sądu jednoznacznie treść protokołu oględzin pojazdu F. (...) i jego zawartości, a w szczególności pokwitowanie odbioru przez pokrzywdzoną skradzionego paliwa w ilości 58 litrów.

Przy dokonywaniu ustaleń faktycznych Sąd wykorzystał także dowody z dokumentów w postaci umów sprzedaży, samochodu, protokołów oględzin i notatki pooględzinowej, których treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z tej samej przyczyny dla ustaleń w zakresie właściwości osobistych oskarżonego wykorzystane zostały karta

karna oraz wyroki z obliczeniami kar. Za pełną, logiczną i jasną Sąd uznał także opinię psychiatryczną, której treść również nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Pozostałe dowody Sąd pominął, jako nie zawierające istotnych informacji dla oceny prawnej sprawy.

Z przedstawionego powyżej materiału dowodowego zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, przy czym działał wspólnie i w porozumieniu z jeszcze jednym mężczyzną, którego tożsamości nie ustalono. Sprawcy mieli ze sobą pompkę i pojemniki na paliwo, przygotowali się zatem do czynu i na miejsce kradzieży udali się w nocy, jednoznacznie z zamiarem dokonania kradzieży. Dokonali kradzieży paliwa, które zabrali z okradanego samochodu i już mieli w jednym swoim pojemniku, wyjęli paliwo już zatem spod władztwa właścicielki mimo, że nie dali rady oddalić się z miejsca kradzieży. By dokonać zaboru – jak wynika wprost z dokumentów – musieli przełamać przeszkodę fizyczną zabezpieczającą zbiornik na paliwo w postaci korka wlewu paliwa i uczynili to wyłamując korek. Zmiany w opisie czynu wymagała zatem ilość paliwa, a w konsekwencji także wartość szkody. W samochodzie sprawców zabezpieczono bowiem pojemniki, w tym jeden pełny z paliwem w ilości 58 litrów, które następnie zwrócono pokrzywdzonej. Przy braku informacji, by sprawcy oddalili się z jakimś pojemnikiem, jest to zdaniem Sądu jedyna możliwa ilość już skradzionego paliwa, którą można przypisać oskarżonemu. Tym samym, przy pomnożeniu podanej wcześniej ceny litra paliwa i ilości 58 litrów, wartość szkody wyniosła 234,02zł. Zmiany także, poprzez uszczegółowienie wymagało określenie pokrzywdzonej firmy – wynika to wprost z zeznań E. K. i faktu zwracania korespondencji przez firmę o podobnej nazwie.

K. J. (1) był już uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego V Wydziału Karnego wS. z dnia 21.10.2004r. (...) za przestępstwo z art. 13§1kk w zw. z art. 279 § 1kk w zw. z art. 64 § 1kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego V Wydziału Karnego w S. z dnia 17.05.2005r.(...) mocą którego wymierzono mu karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 27.01.2001r. do 27.01.2001r., od 01.08.2001r. do 07.11.2001r. i od 16.05.2003r. do 09.08.2008r. Ponownie zatem dopuścił się przestępstwa kradzieży z włamaniem, wcześniej odbywał za takie przestępstwo karę w wymiarze powyżej roku pozbawienia wolności, od czego nie upłynęło jeszcze 5 lat, zatem działał w warunkach multirecydywy opisanej w art.64§2kk.

Zdaniem Sądu mimo bardzo małej wartości szkody, wobec faktu, że oskarżony działał w warunkach uprzedniej wielokrotnej karalności, wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną i w zaplanowany sposób, nie było możliwe przyjęcie wypadku mniejszej wagi.

W tym stanie rzeczy, przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy bądź bezprawność czynu, Sąd uznał, że oskarżony swoim czynem opisanym w części wstępnej wyroku, ze zmianami wynikającymi z punktu I rozstrzygnięcia, wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art. 279 § 1kk w zw. z art. 64 § 2kk.

Wymierzając karę za ten czyn, Sąd miał na względzie wysoki stopień zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości czynu. Dopuścił się jego popełnienia w warunkach ponownego powrotu do przestępstwa, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w wyniku przemyślanego zamiaru. Na korzyść oskarżonego przemawia jednak niska wartość szkody, odzyskanie mienia i odległy czas od popełnienia tego czynu (aczkolwiek odległość czasowa jest spowodowana ukrywaniem się oskarżonego). Biorąc pod uwagę te okoliczności, Sąd uznał, że przewidziana przez ustawodawcę kara minimalna za czyn z art.279§1kk popełniony w warunkach z art.64§2kk, wymagających podwyższenia dolnej granicy – jest karą, która w tym przypadku spełnia wszystkie warunki z art.53§1i2kk i jest wystarczająca. Wobec wielokrotności karalności oskarżonego, jak też przyczyn dla których od czynu upłynęło kilka lat, Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, a tym bardziej wyjątkowych, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, które przemawiałyby za możliwością konstruowania wobec oskarżonego pozytywnej prognozy i tym samym zawieszania wykonania tej kary.

Zgodnie z art.63§1kk na poczet orzeczonej kary zaliczony został okres zatrzymania od 20 kwietnia 2012r. od godz. 16:55 do dnia 21 kwietnia 2012r..

Ze względu na wydanie wyroku skazującego na podstawie art.627kpk i art.2ust.1pkt4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych orzeczono o zwrocie kosztów, w tym ustalono opłatę na kwotę 300 złotych. Oskarżony jest bowiem zdolny do pracy i ma tym samym możliwości finansowe do uiszczenia kosztów, zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do zwalniania go z ponoszenia tego obowiązku.

Na podstawie § 14 ust. 1pkt2, ust.2 pkt 3, §16 oraz § 19 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał na rzecz adw. P. G. kwotę 1402 złotych w tym VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.